

Az ország részvéte Móra Ferencért

(A Délmagyarország munkatársától.) A Boldogasszony-sugarúti Móra-házba még mindig özönével érkeznek a részvételvelek az ország minden részéből. A gyászba borult családot igyekszik mindenki simogató szóval, régi emlékek föllevenítésével megvigasztalni. A levelekből itt közlünk ismét néhányat:

Irodalmi életünket is ért súlyos veszteség alkalmából a gyászborult családtagoknak mély-séges részvétünket nyilváníjuk. Őszinte tisztelettel dr. Kelemen Béla és neje.

Nagyságos Asszonyom! Engedje meg, hogy a családot ért mérhetetlen veszteségben a legösszintébb részvéteimet én is kifejezzem. Amyi sokunk igaz rokonérzése enyhítse mélységes fájdalomát. Kezeit csókolja Móra Mihály ítélőtáblai bír.

Nagyságos Asszonyom! Most már megdicsőült áldott lelkű és áldott életű férjeura ravatalára megrendült lélekkel hullatom baráti szeretetem és mélységes bánatom könnyeit. A jószágos Isten vigasztalja és áldja meg Nagyságodat és gyászoló szeretteit az ő megmérhetetlen kegyelmével. Igaz részvétellel: Jánosy Gábor.

Mélyen tisztelt Nagyságos Asszony! Mélyen megrendülve fogadtuk a gyászoló Szeged társadalmát minden rétegében sújtó pótolhatatlan veszteség fájdalmas hírére. Megrendítő gyászukban Nagyságos Asszonyok és családjának az elköltözött nagy férfiú élete osztályosainak legmélyebben érzett részvétünket nyilváníjuk. Hatalmas költő, nagy tudós és csudálatos magyar lélek hagyta el Móra Ferencel boldog otthonát, városát, népét, aki korunk kultúrájában sokkal mélyebb nyomokat hagyott, mint ahogyan azt ma látni lehet. Uralkodó vonása volt szellemének és alkotásának a szegények, a gyengék, a támogatásra szorulóknak segítése, minden jó és igaz ügy védelme, amivel úgy éreztük, hogy egy lépéssel közelebb állhatunk az ő ravatalához. Adjon Isten erőt mindannyiunknak a kimondhatatlan nagy csapás viseléséhez. Mély és igaz tisztelettel: Bünyűgyi Védők Egyesületének Szegedi Osztálya, dr. Eisner elnök, dr. Burger Béla titkár.

Wimmer Fülöp, a Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara és a Szegedi Kenderfonógyász Rt. elnöke pótolhatatlan veszteségük fölött őszinte részvétét fejezi ki.

A Szegedi Kereskedők Szövetségének elnöksége és tagjai nevében fogadja Nagyságos Asszony férje elhunytá felett érzett őszinte és mély részvétünk nyilváníását. Móra Ferenc mindenkié volt. Ragyogó szelleme, fáradhatatlanul ontotta kincseit országunk minden egyes polgárának és munkásának. Azok közé a boldog halandók közé tartozott, akik embertársaiknak mindig csak adhattak, azoktól azonban semmit sem vártak, semmit sem kértek. Nagyságos Asszonyunk nagy gyászában őszinte részvétellel osztozunk és biztositjuk szövetségünk részéről is, hogy Móra Ferenc emlékét Szeged kereskedői is szívükbe zárják és emlékét mindenkor mélységes kegyelettel és tisztelettel őrzik meg. Fogadja Nagyságos Asszonyunk igaz és őszinte nagyrabecsülésünk tiszteletteljes kifejezését. A Szegedi Kereskedők Szövetsége: Varga Mihály elnök. Vértés Miksa tb. elnök, dr. Landesberg Jenő főtitkár.

Nagyságos Asszonyom! Igaz baráti szívvel veszek részt lesújtó gyászukban. Mély tisztelettel: Kálmán Tamás

Nagyságos Asszonyom! Lelkem mélyéig megrendülve osztozom a vigasztalan gyászban, amit Istenben boldogult Hites Urának, Magyarország egyik legkiválóbb fiának, dr. Móra Ferencnek tulkorán bekövetkezett sajnálatos elhalálása okozott. A muzeumunk lépéséül élte végéig figyelemmel kísértem sokoldalú, mindenütt nagyarányú, az átlagos emberi képességet messze felülhaladó munkásságát, s nem tudom a sok közül melyikben volt a legkiválóbb. Az író irásából és könyveiből ugyszólván mindenütt ismerték, özönével futott be hozzá a világ minden részéből az üdvözlő méltánvlas; — a magyar közélet legilletékesebb tényezőinek dicséretét érdemelte ki a városi muzeum berendezésével és fejlesztésével, mintaképp ajánlották az irányító köröknek, — bámulatos az ötletesség, amivel a vezetésére bízott intézet anyagi forrásait növelni igyekezett és amivel intézete tudományos eredményeit népszerűsítette, — ismertem a magas véleményű, amivel a legelőkelőbb szakkörök tudományos munkálkodását különösen a régészet te-

rén — méltányolták, — s amihez ismételtlen csatlakoztak a külföldi tudós körök, — számtalanszor volt alkalmam tapasztalni az elragadtatást, amit szónoki képességeivel, előadó művészetével elért, — és mindig bámultam a fáradhatatlan akaraterőt és munkabírást, amihez képes volt pihenést nem ismerve mindezeknek megállás nélkül megfelelni. Távozásával nehezen pótolható nagy veszteség érte a magyar irodalmat és tudományt. Családján kívül a legnagyobb elárvult intézetét. De én mind-ezeket tul legelső sorban az igaz jó barát elköltözését siratom, akinek jóakaratu támogatására rögzös pályámon kérdés nélkül is mindenkor számíhattam. Mélységes részvétellel őszinte tisztelettel dr. Gaál Endre Szeged város ny. kultúratanácsnoka.

Gyöngyösről a „Vadember“ címére érkezett ez a megható levél:

Te drága kis Vadember! Én most iszonyuan sírok, zokogok „Apapa“ elmúlásán. Most mondta be a rádió és már félre is toltam az ebédet. Kis Vadember, hát Te sem tudtad itt tartani? Se Möttyöke?! Oh, én jó Istenem, de keserűen fáj a szívem azért a sok drága írásért, amit Apapa még írt volna! Rólad, meg Möttyőről, meg mindenről, ami ezt a mi felnőt, szomorú szívünket egy kis mosolyra derítette volna! Ferkó, Ferike, édes kis Vadember, tanulj, szorgalmasan, gondolj mindig a Te arany-szívű Apapádra, hogy olyan „emberséges ember“ légy, ha felnősz, mint ő volt. Könnyes szeretettel ölel: Schreiber Hermin tanítónéni.

König Péter nem megy nyugalomba

„Semmi szándékom sincs abbahagyni a munkát“ — mondja a városi zeneiskola igazgatója

(A Délmagyarország munkatársától.) A városi zeneiskola érdemes igazgatójáról, König Péterről az utóbbi napokban olyan hírek keltek szárnyra, mintha a neves zeneszerző megválni készülné a zeneiskolától. Nyugalomba óhajt vonulni, mondja a fáma. Természetes, hogy az igazgatói állásért mindjárt megindult a lassu és csendes, de annál szívósabb kortesmunka.

Ugy véltük, meg kell állapítani, hogy mi igaz a kőszá hírekből s ezért felkerestük König Pétert. Szeged karakterisztikus zenész-alakját láthatóan meglepte kérdésünk.

— Semmi szándékom sincs abbahagyni a munkát — felelte, amíg testi erőm és egészségem lehetővé teszik számomra, hogy eddigi működésemet folytassam. Ha elérem a korhatárt, amelyben menni kell, természetesen átadom munkakörömet. De amíg lehet, dolgozom. A zeneiskola szépen gyarapszik és nem tudom, kiknek vagyok utjában.

— Mit gondol, kire lehetne rábízni a zeneiskolát, ha mégis rászánja magát, hogy nyugalomba vonuljon? — kérdezzük Königet.

— Az egyetlen mód, hogy megfelelő ember jöjjon, hogy a város pályázatot ír ki — felelte König.

Az ősz zeneszerzőnek, aki Szegedet látta, amikor a zeneélet még kiváltságos passzióknak számított, rosszul esik a témát folytatni. Ugyanugy, mint ahogy nekünk is rosszul esett ragyogó pályája zenithjén álló, elismerések, díjak és kitüntetések állandó áramlásában élő, alkotó zeneköltővel a hivataltól való megválás örökké fájdalmas eseményéről érdeklődni.

König melancholiája azonban csak pillanatokig tartott.

Kinyitotta könyvszekrényeit és feltárta könyvespolcain fekvő szerzeményeit. Majd harminc év maradandó műveit, amelyek egy részét már sokszor, sokfelé játszottak, méltatták. Zongoráján egy új mise teljesen befejezett példánya. Budapestre megy a belvárosi-templomnak. Szellemes ötlete meleg melódikája mellett, hogy Szeged nevének kottáiból, tehát Es, E, G, E, D hangjaira komponálta s ezek a hangok mint főtemák húzódnak végig az egész misén.

— Mindég ingyen muzsikáltam — mondja kis-sé fájdalmas mosollyal, de megvan az elégtétel, hogy tiszta lélekkel adtam mindenkinek, amit az Uristen nekem ajándékozott.

— Nem volt a városban esemény, hazafias ünnep, amelyen valamelyik művem ne bocsájtottam volna rendelkezésre, ha kérték, de ellenszolgálat nélkül. Ugy éreztem, ez kötelességem. Hisz oly sokat tudtam írni és írok még mindig.

— Milyen munkáját fogják mostanában előadni?

A levél címzése: „Az árván maradt kis Vadembernek Szeged, Móra-porta.“

„Nagyságos Asszonyom! Szeretett férjének, városunk büszkeségének és igaz barátunknak elhunytá alkalmából fogadja ugy a saját, mint a híveim nevében is igaz, őszinte részvétünk kifejezését. A Mindenható s kegyelmes Isten adjon erőt a nagy csapás elviselésére. Imádkozunk nemes léleknek mennybéli üdvösségéért, mert tetőtől-talpig ember volt. Igaz tisztelője: Gyurgyevics István gör. kel. plébános.“

„Nagyságos Asszonyom! Mi, akik a lélek munkái vagyunk, drága halottjában a lélek emberét siratjuk. Fáj az a tudat, hogy aki életében annyit munkálkodott, annak most olyan hosszú ideig pihenni kell, de vigasztal az a gondolat, hogy lelke, melyet királyi módon osztogatott szét nekünk, árva magyaroknak, közöttünk marad s örökké él. Lelki betűkkel, sirja fölött, egy nemzet szíve táblájára írjuk sírfeliratát, azt, amit a hálás utókor a legnagyobb nevelőnek, Pestalozzinak írt a sírjára: „Ember, keresztény polgár. Másoknak minden, magának semmi. Tisztesség nevének.“ A csanád-csongrádi evangélikus egyházmegye, a szegedi evangélikus egyház és annak összes intézményei, valamint csekélységem nevében fogadják őszinte részvétünket. A feltámadott Krisztus lelke töltsse be biztató szavával az elárvult hajlékot: „Békeség nektek!“ Mély tisztelettel: Egyed Aladár ev. főesperes.“

— Február 19-én a rádióban énekelni fogják Tinodi című négy szólamu női vokálkórusomat. Március 8-án este ugyancsak a rádióban Kertész Lajos éneklő dalomat. Csokonai „Ősz“ című humoros versét zenésítettem meg. Most dolgozom egy férfikóruson és a Kamarazene-körben bemutatásra kerül zongorakvintettem nagybőgővel.

És még rengeteg terv. König maga elé néz. Romantikus művész-haja lobjogva ágaskodik vehemens, fiatalosan temperamentumos mozdulataira. Ugy érzi, hogy még nem kell nyugalomba vonulnia. Hogy még alkotás az ő — sorsa.

L. V.

Három hónapra ítélték a házmestert,

aki úgy megülőtt egy részeg rokkanttal
hogy a sérüléseibe belehalt

(A Délmagyarország munkatársától.) A mult év november 15-én, este 6 és 7 óra között halálosvégű civódás játszódott le a Dugonics-tér 2. szám alatti ház lépcsőházában. Az esti órákban belépett a házba Molnár György hadirokkant, aki abban a házban többször végzett próbált munkát. Molnár ezuttal ittas volt és minden különösebb cél nélkül, dalolva, nevetgélve haladt fel a lépcsőkön. Az éneklést meghallotta a háztulajdonos szakácsnője, aki figyelmeztette a dologra Sziráky Pál házmestert. Sziráky a feleségével együtt sietett Molnár után és felelősségre vonta az éneklést s csendre intette. A jókedvű Molnár György tovább is zajongott, mire Sziráky azzal fenyegette meg, hogy értesíti a háztulajdonost. Molnár ez se hatott. A házmester erre a lépcső tetején álló embert mellbevágta úgy, hogy az lezuhant a lépcsőről. Az esés következtében koponyatörést, agyrázkódást szenvedett és néhány óra múlva meghalt.

Az ügyészség Sziráky ellen halált okozó súlyos testisértés büntetése címén emelt vádat. Az ügyet szerdán tárgyalta a szegedi törvényszék Vild-tanácsa. A vádlott tagadta, hogy bántalmazta volna Molnárt. Az esetet úgy adta elő, hogy Molnár le akarta venni a kabátját, ő ezt nem engedte, huzakodtak és eközben Molnár nagy erővel kirántotta magát a kezéből és ezuttal hanyatt is esett.

A bíróság több tanu kihallgatása után ítéletet hozott, melyben bűnösnek mondotta ki Szirákyt gondatlan emberölés vétségében és ezért 3 hónapi fogságra ítélte. A bíróság nem látta beigazoltnak, hogy a vádlott szándéka bántalmazásra irányult volna, de gondatlanságot követett el akkor, amikor a rokkant embert a lépcsők tetején erősen mellbevágta.